

ОТГОВОРИ на поставените въпроси от Директора на БИПИ

от кандидата за заемане на длъжността административен ръководител - председател на Районен съд - Котел

ИВАН МАНЧЕВ ДИМИТРОВ

1. Смятате ли, че следва да продължи реформата в съдебната власт след решението на КС от 26.07.2024 г. относно промените в Конституцията на Република България, обн. в ДВ бр. 106 от 22.12.2023 г., и, ако да, - в каква посока?

Становящето ми е, че това е въпрос, който следва да се зададе на законотворците. Мнението ми е, че каквито и реформи да се предвиждат, те трябва да са насочени към гарантиране независимостта на съдебната власт.

2. Проблемът с неравномерната натовареност е повсеместен и все още не е намерена формулата, чрез която да се постигне баланс между отделните съдебни райони. Какви са Вашите виждания за въвеждане на инструменти (от нормативен и организационен характер) за постигане на по-равномерна натовареност между органите на съдебната власт и отделните магистрати.

Факт е, че съществува неравномерна натовареност, както между съдилища от равна степен, така и между съдилищата от първа и по-горни инстанции. Според мен един от начините за преодоляване на проблема е достатъчното кадрово обезпечаване на सर्वнатоварените съдилища, но не за сметка на по-слабо натоварените.

3. Една от широко дискутираните теми в съдийските среди е тази за възнагражденията и начина на определянето им. Какво е Вашето мнение по въпроса - смятате ли, че разликата във възнагражденията между инстанциите е прекомерна? Необходимо ли е законово закрепване на критериите за определяне на възнагражденията на всички нива в системата, а не само на т.нар. „трима големи“?

Действително разликата във възнагражденията е голяма, но следва да се отчете тежестта и големия брой на делата във Върховните инстанции, както и отговорността от решаването на правните спорове с окончателни съдебни актове, но възнагражденията на съдиите от районно ниво следва да са справедливи и достатъчни с оглед високата натовареност на колегите.

4. На 01.07.2024 г. КС на РБ излезе с решение, което обявява за противоконституционни текстовете от ЗМ и ГПК, въвеждащи задължение за провеждане на процедурата по медиация по някои видове дела. Какво е мнението Ви за прилагането/използването на процедура по медиация в рамките на висш съдебен процес?

Според мен медиацията може да бъде изключително ефикасно средство за разрешаване на редица правни спорове в съдебна фаза, но тя в никакъв случай не бива да бъде задължителна, нито пък отказът за участие в процедурата от страните да бъде обвързан с отговорност за разноски. Медиацията може да намери приложение в

рамките на висш съдебен процес, при условие, че страните доброволно изразят желание за това, като съдът следва да натъпти и разясни на страните предимствата от прилагането на процедурата.

5. През 2016 г. в ЗСВ бяха приети промени, които закрепиха законово определени параметри на съдийското самоуправление. Какво е Вашето мнение за приложението им на практика за времето на действието им? Как се реализира съдийското самоуправление в съда, в който правораздавате? Има ли необходимост от разширяване и в каква посока?

Смятам, че съдийското самоуправление е полезно от гледна точка на изслушване на мненията на колегите по въпроси, които касаят дейността на конкретния орган на съдебна власт, обсъждането им и достигането до общо решение. Намирам също обаче, че не следва съдийското самоуправление да се използва като заместител на отговорността на съответния административен ръководител и неговите заместници.

6. Вече няма общ Кодекс за етично поведение на българските магистрати. Смятате ли, че това беше по-доброто решение или кодексът трябваше да остане единен?

Не мога да кажа дали това е по-доброто решение, по-важното е всеки един магистрат да съобразява поведението си с особеностите на институцията, в която правораздава и работи, като брани своята независимост и не накърнява престижа на съдебната власт. Принципите, заложили в Етичните кодекси, независимо единни или разделени за съдии, прокурори и служители, следва да се спазват от магистратите, а въпросът не следва да отира до формалното им съществуване като документи.

7. Смятате ли, че Висш съдебен съвет, който е с изтекъл мандат вече повече от две години е легитимен да реализира кадрова политика по отношение на избор на административни ръководители в органите на съдебната власт (и извън „тримата големи“)?

Въпросът отира до законодателната уредба, в случай че такава липсва или не е налице законова забрана, ВСС според мен е оправомощен да решава кадровите въпроси и след изтичане на мандата си, наред с всички останали правомощия, които следва да изпълнява по ЗСВ.

8. Вие взехте участие в конкурса за председател на РС - Сливен, като се отказате в последната част на процедурата. Бихте ли дали повече подробности за мотивацията Ви да участвате в конкурс за председател на друг съд - РС - Котел?

Наясно бях със ситуацията в РС - Котел, свързана с липсата на желаещи кандидати за заемане на този пост от колегите съдии, поради което реших да участвам. Мотивацията ми произтича и от обстоятелството, че в конкурса участва също прокурор от РП - Сливен, като според мен е редно постът да бъде зает от съдия.

9. На стр. 3 от концепцията Ви сочите, че длъжността предполага „съвестно и ефективно изпълнение на административните задължения с минималното им делегиране на други лица“. Бихте ли казали в какви случаи бихте делегирали административни задължения и кога - не?

Бих делегирал задължения, единствено в случаите, когато съм в невъзможност да изпълнявам длъжността си по причини, които не могат да бъдат предвидени.

10. На стр. 36 от концепцията Ви сочите, че в доклад на комисия от ОС - Сливен по проверка в РС - Котел има препоръка: „Специално внимание да се обърне на обучението на съдиите, които са със сравнително кратък стаж, но показват добри теоретични знания и силно желание за професионално развитие“. Бихте ли дали конкретика как бихте изпълнили тази препоръка?

Съдиите в РС - Котел натрупаха известен стаж и опит, като в последния доклад от проверка на Комисията при ОС - Сливен лъсват каквито и да препоръки към колегите, няма и открити пропуски. Съдиите демонстрират задълбочени теоретични знания и бързо усвоиха практическите умения в правораздаването.

С уважение:

Иван Манчев Димитров/